

imo večkrat prav umazanega pod osmero v o-
nem klubokom! Ljubi snažni Jaka! Ali ne
kot „božji namestnik“, da je lagati greh?
veda nam je znano, da ti je greh deveta briga.
hodnjije pa veči! „Jokl, nar. Geduld!“
Iz Škofje vasi pri Ptujku. Nekdo ima veliko
eslje; g. zdravnika dr. Breschnika neprene-
ma v „Domovini“ pokrivem napadati, med
regim 7. oktobra, mu vse mogoče laži izmišlje-
ti, ter od njega zahtevati, da bi moral celo
volčati, in se kot izvrsten pevec nikdar oglasiti,
nemtem ko imajo vsi drugi Slovenci dovoljenje
ak ljubi večer od pozne ure vriskati in pope-
vati, a naj jim bo. Lepše je odkrit, vesel in
dane volje biti, kakor pa hudobni, obrekljivi,
sljivi potuhnjeneč! Prav vesel in hvaležni
mi, da je prišel dr. Breschnik k nam, ker vsi
mihi, ki so ga že kedaj potrebovali, se o
nem hvaležno izrekajo, ker se mu povsodi
navravljenj posreči. Slovenskega jezika je tudi
popolnoma zmčen kot slovenski rojak, sicer bi
bral vse mogoče slovenske časopise, zato se
ndi prvi Slovenci k njemu zatekajo. Da bi on
Slovenec sovražil, je grdo, hudobno obdolženje.
Imogrede želimo gospodu dr. Breschniku vse
dobro k njegovi ženitvi s gospodično Berdaj-
ovo hčerjo.

Šent Kungota na Pohorju. Nes Ti pa marem
par besede pijat in Ti naznontit de kelku
svražnikov de madeš. Meni bi ga ži rodi na vsok
arm iz rauk stargali. Tuti noš guspaud fajm-
ar par Šenkungarti, so nas, tiste ku Štajerca
beremo posilem hkli hoau sprovit de bi ga nej
več ne broli; pusabnu par volitvi, tej smu bli
ni pogubljeni deri bereme tebe lubi Štajerc; pa
ne ne dize, se te ne pustim če glih darve pu
meni mičejo. Se na tau glej de ga bomo zmiram
pšno dobivali. En farman

Novice.

Naš „kmetški koledar“ je skoraj izgotovljen
ga bomo prihodnji teden razpošiljati pričeli.
Obsegal bode skupno 112 strani s celo vrsto
epih slik. Iz vsebine omenimo za danes: 1.
„Kmet, pomni da je glavni stebler
svojega gospodarstva travnik“; — „O vinograd-
ništvu“; — „Čebalarenje s panji s premakljivi
deli“; — „Mesečna navodila za čebelorejce“;
— „Koliko tobaka se porabi“; — „Najhitrejša
živali“; „Vojska in pijančevanje“; — „Zmaj ali
Lindwurm“; — „Ruska revolucija“ itd. —
2. Povesti: „Glibanjeva župa“ (v ormužem
narečju); — „Za vse todle dauber stoj“ (v
pahorskem narečju) itd. — 3. Pesni: „Venezia“;
— „Rudarska“; — „Poharska“ itd. Nadalje
gospodarske drobtinice, smešnice, seznamek
sejmov na Stajerskem in Koroškem itd. —
Kakor že poročano, je cena koledarja le
30 krajcarjev. Kdor proda 10 koledarjev,
dobi enega zastoj. Najbolje je, da se pošlje
denar (s poštino vred) naprej ali pa da
se naroči po povzetju. Poština znaša za
1 komad 10 vinarjev. Večji del koledarjeve
nabude smože prodati. Kdor hoče torej koledar
dobiti, naj se nemudoma naroči, kajti
drugače bi zamogel prepozno priti. Ne pustite
se zapeljati, da bi kupovali kakšni drugi koledar
te ali one prvaške stranke. Edino naš koledar,
to je „Štajerčevi kmetški koledar“
vam nudi za male denarje veliko gradiva. Kdor
si ga letos naroči, ta mu bode ostal zvest,
dokler bode izhajal. Torej še enkrat: Naro-
čite si koledar.

Opično posnemanje je danes „taktika“ in
„politika“ novo pečene „narodne stranke.“ Kar
opazijo pri nas, to napravijo tudi sami. Ko bi
mi danes v Dravo poskočili, bi to jutri „naro-
dovci“ tudi storili. Evo dokaz: Ko smo mi
svojim čitateljem naznanili, da izide koncem
tega meseca „Štajerčevi kmetški koledar“, je
postal hudi nemir v uredniških prostorih „Na-
rodnega lista.“ Urednik Vekoslav Spindler je
skakal okoli, si pulil lase, preklinjal in vpil:
„Ta presneti „Štajerc“, kar noče ponehati, noče
poginiti, pa čeprav smo to tisočkrat že nazna-
nili! Zdaj izda celo svojo pratiko, — o sveti
Otil, kaj naj storimo?“ Tako je jamral
mladi Spindler. Nakrat pa je prišla misel: „Sto-
rimo isto,“ je zagromel in novo pečena „na-
rodna stranka,“ odnosno njeni glavni odbor je
sklenil, izdati še letos svoj „slovenski kmetški

koledar“... Hahaha! Opična navada posne-
manja, katere se pa prav nič ne bojimo! Ne
bojimo se tega Spindlerjevega koledarja, ker
dobro vemo, da ga noben kmet čital ne bode.
Kajti danes vedo kmetje že dobro, da je „na-
redna stranka“ pač dohtarska, nikdar pa ne
kmetška. Za Spindlerjeve pesniške proizvode pa
se štajerski kmeti ne bodo ogrevali, posebno
odkar jih je slovenska kritika neljubezavno oce-
nila. Bojimo se torej Spindlerjevega koledarja
ne, pa čeprav je prevzel ime od našega, da bi
ljudem temlažje pesek v oči trosil. Sicer je pa
koledar celjskih prvških dohtarjev itak veliko
prepozno prišel. Mi smo velikansko naklado
svojega koledarja že skoraj razprodali, tako da
nam preostaja le še par sto izvodov. Kmetje
bodo že pridno v našem koledarju čitali, ko
bode Spindlerjeva pratika šele v mašino romala.
Zu spät, zu spät, edler Ritter! Opozarjamo
v tem le naše prijatelje, naj se ne pustijo ope-
hariti, da bi vzeli od kakšnega nasilneža Spind-
lerjev koledar, ki nosi ime „Slovenski kmetški
koledar.“ Edino pravi koledar za štajersko-ko-
roške kmete je „Štajerčevi kmetški
koledar.“

Zopet novi prvaški list. Ljubljanski župan
Hribar je pričel izdajati zopet novi prvaški list
„Slovenijo.“ Liberalni prvaki so se menda
„Slov. Naroda“ naveličali. Le pobijajte se,
fantje!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Podlost, — to je geslo tistega ljubljanskega
lističa, za katerega niti moralno odgovornost
prvaški advokat dr. Jurtela. Mi se sicer po na-
vadi ne oziroma na pisarje te cunje, kajti po-
manjkuje nam zato časa in prostora. Za danes
naj napravimo izjemo! Članek „Taki so, zato
proč z njimi“ je namreč izraz propalosti, kakor
se ga čita malokdaj v velikomeških revolverskih
listih. Listič javka, da so „Ornig in njegovi pri-
staši oropali z nepostavnimi in krivičnimi sredstvi“
ptujski okraj za večino. Pasji bič — edini odgovor
na to podlost! In če govori list potem o pod-
kupovanju, je to višek lopovstva. Kako daleč
mora človek pasti, da se upa tako lagati! Laž
je, da se je odvzelo kmetom po g. Ornigu volilno
pravico. Pošteni kmetje itak ne marajo za tiste
prvaške izsesalce, ki so prodajali po dvojni ceni
svoj les in kradli naravnost ljudstvu denar iz
žepa. Da so se okrajne doklade zvišale, so to
krivi v prvi vrsti prvaki, ki so napravili veli-
kansko svoto dolga, vkljub temu da so celo
gospodarstvo zanemarili. Kar pa pravi o podpo-
rah, je smešno. Dolej so dobivali dostikrat le
tisti kmeti, ki so bili prvaški podrepniki, podpore.
In s to lumparijo se mora ponehati... Jurtela,
vi ste duša teh laži, kajti vi ste komendant
ljubljske cunje! Le potrpite, obračunali bomo
kmalu!

Jurtela-Plojev „lajbžurnal“, ki nosi lažnivo
ime „Nova slovenski Štajerc“, piše, da je bil
naš urednik pred ptujsko okrajno sodnijo obsojen.
Mi plačamo 1000 kron, ako dokaže lažnik v
Ljubljani, da je bil g. Linhart sploh enkrat v
življenju v Ptuj obsojen. Istotako plačamo to
svoto, ako dokaže, da je bil g. Linhart „že
zopet“ obsojen. Stvar je edino ta, da je mari-
borska sodnija izrekla neko obsodbo, ki je pa
tako kričeča, da smo se pritožili na najvišje
sodišče, ki jo bode gotovo razveljavilo. In kleri-
kalni kmet Vidočnik, ki se je dal v to tožbo
zapeljati, bode plačal troške, da bo joj. Le
potrpljenje, črni lažniki!

Voditelji „narodne stranke“ so skoraj izklju-
čeno prvaški dohtarji. Na shodih imajo ti ljudje
gladke jezike in medene obljube. Ali v dejanju
pozabijo prav radi ljubezen do naroda. Evo
slučaj: Med državnoborskim volilnim bojem se
je pojavil na naprednih shodih tudi kmet Ločič-
nik iz Trnovelj. Moč je govoril navdušeno za
kmetško stvar in proti politikujoči duhovščini.
Nehoté je bil dobri agitator za „narodno stranko“,
ker je mislil, da je to res ljudska, pravična stranka.
Celjski advokati so moža tudi na razne shode
pošiljali. No, kmetu se je zgodila nesreča, da
mu je neki voznik otroka povoz. Moč vpraša
valed tega dr. Juro Hrašovec, če bi kaj s tožbo
opravi. Hrašovec pa je kar tožbo napravil, dasi
tudi je bil otrok nesreče sam kriv. Prišlo je do
sedem obravnave pri okr. sodniji. In
konec? Tožitelj Ločičnik je tožbo zgubil, —

Hrašovec pa je od njega 200 kron zahteval.
Ločičnik je prosil, naj mu troške zmanjša, ali
dr. Hrašovec tega seveda ni hotel storiti. Zdaj
mora kmet zadnjo žival prodati, kajti drugače
pride rubež... Tako delajo „narodni“ voditelji
z ljudstvom!

Iz Št. Vida pri Ptujju se nam poroča, da
je pričel tamošnji učitelj Rosbaut neumnosti
nganjati. Ta Rosbaut nam je bil doslej le vsled
tega znan, ker se o njemu govori, da je zagriženi
sovražnik rujnega vina (?). Zdaj je pričel mož
„politikovati“... 13. oktobra je dobil nekje celi
koš tiste smradljive ljubljanske cunje, katero je
ureinil šnopsarski Križman z ukradenimi na-
slovi. Danes je ta cunja glasilo tistega hofrata
Ploja, katerega ne mara nikdo več: ne vlada,
ne volilci, ne lastna žena! Učiteljček Rosbaut
pa razširja to cunjo. Omenjenega dne jo je raz-
poločil na mostu v Št. Vidu in na raznih drugih
krajih. Misli je menda, da se bode kakšni na-
prednak zaradi tega badestega izzivanja razjezil.
Prosil je menda, da bi ga kakšni napredni kmet
za nšesa prijel in mu povedal, da ne živi od
Plojevih grošov temveč od krvavega kmetškega
denarja. Ali ljudje v Št. Vidu so pre pametni,
da bi se jezili zaradi enega Rosbauta. Mi pa
tudi ne! Ogledali si pa bomo tega učitelja ob
priliki natančneje.

Posojilnica v Brežicah izdaja reklamne listke.
Imenuje jih „naznanila“ in so obenem „opomini“,
za katere mora srečni dobitelj 40 vinarjev pla-
čati. Hm, hm! Na konci teh reklamnih listkov
je zapisano: „Priporoča se tudi lastno, dobro
urejeno gostilno; tu se točijo le domača pristna
vina in je na razpolaganje veliko slovenskih
časopisov“. Ni pa zapisano, da je v tej prvaški
štariji na razpolago tudi dovolj „narodnih pečenek“
ter v gotovih slučajih tudi pasjih bičev... Kaj
ne, g. Benko-Cvenkanič?

Obsojeni črnuhi. Poročali smo opetovano o
neznosni gonji, ki so jo vprizorili v Dobrni-
Neuhauu črnuhi. Voditelja te gonje sta bila
župnik Kukovic in kaplan Schreiner. Zadnji je
uresničil neko „izobraževalno“ društvo, v katerem
je pa mlade fantaline tako posorovel, da si
ni bil noben naprednjak več življenja svesti.
Naravno, da so polagoma tudi gostje kopaljšča
izostajali, kajti vse se je naveličalo divjanje te
črne garde. Dobro je bilo le to, da so orožniki
svojo dolžnost storili in se brezstrankarsko držali.
Ali zato so pričeli klerikalni hujšakači orožnike
sovražiti in jih popolnoma po krivici vsega mo-
govega obdolževati. Napravilo se je tudi discipli-
narno preiskavo proti orožnikom, ki pa je kon-
čala z dokazom, do so farska naznanila popol-
noma nevtemeljena. Zdaj so orožniki sulico
obrnili in tožili klerikalce. Pri prvi razpravi so
bili obsojeni: kaplan Schreiner na 70 K globe
ali 7 dni zapora, župnik Kukovic na 30 K ali
3 dni, Joh. Weber in Jurij Bržnik na 50 K ali
5 dni, F. Jevnišek, F. Pušnik, J. Dugajner,
M. Janniker, Jos. Verdev in A. Richter na 30 K
ali 3 dni zapora. Črnuhi niso imeli s tem dosti
in so se pritožili. Ali prizivno sodišče je prvo
sodbo potrdilo. S tem je pred sodiščem brezvestno
počepanje Kukavica in Schreinerja dokazano.
Kaj bode storila cerkvena oblast? Orožniki naj
pazijo i naprej ne črnosukneže in naj jim doka-
žejo, da veljajo postave za vse in tudi za huj-
skače v duhovski kuti.

Shod mašnikov v Kostrivnici. Zadnje sredo
so imeli gospodje duhovniki šmarskega, rogaš-
kega in kozjanskega okraja v kostrivniškem
farovžu shod. Resnici na ljubo potrdimo, da
niso vsi prišli; kar je mirnih, ti so raje izostali!
Sklicatelj je bil g. Gomilšek, župnik pri Sv. Petru
v Medv. Selu in potovalni učitelj za „Marijine
družbe“. Kakor se je izvedilo, je predsedovala
temu shodu milostljiva gospa Ogrizek od Sv. Križa
namesto kakega dekana; to težavno službo oprav-
ljati pa ji je baje nadžupnik Korošec pomagal...
Seveda so črni zborovalci tudi čez „Štajerca“
udrihali. Posebno si ga je privoščil Gomilšek,
ki postaja v zadnjem času sploh nadležen kot
podrepna muha in s katerim bode treba zopet
enkrat pošteno obračunati. Spominjajte se nazaj,
g. Gomilšek, kaj vse imate na vesti in koliko
madežev ima vaša črna, dhnopiška duša! Ali
pa jih bomo mi našeli, kajti vaših laži v
klerikalnih cunjah se itak ne bojimo! Druge
nesreče se na tem duhovniškem „shodu“ ni
zgodilo...

Nemška šola v Hrastniku — gotova! S ponosom in navdušenjem veseljem izgovorimo te besede! Kajti koliko truda, koliko dela je bilo treba, da se je dobilo sredstva in zgradilo poslopje nove šole! Laž je bila naša nasprotnica, z obrekovanjem so blatili novo šolo, predno je bila še izgotovljena. Danes pa stoji, danes je otvorjena, — vse nasprotniške nakane so se izjalovile in vkljub nasilju krona delo naprednjakov najlepši uspeh. Dokaz, da je bila ta šola živa potreba, je dejstvo, da se je naznanilo v začetku 55% slovensko šolo obiskajočih otrok, torej več kot polovica vseh šolskih otrok za vstop v nemško šolo. Žal da se jih ni moglo vse sprejeti. Nad 80 otrok ni bilo mogoče sprejeti. Nemška šola ima dva razreda in ju obiskuje danes 155 otrok. Otroški vrtec pa obiskuje 35 otrok. To so številke, ki nam dokazujejo jasno, da je bila ta šola velepotebna in da gre vse zahvala tistim možem, ki so na tem delu pomagali. Pri otvoritvi je najprve dolska duhovščina novo šolo blagoslovila. S tem je ovržena lažniva trditve Rosevih pajdašev da bode nemška šola „luteranska“ ali „brezverska“. Potem je vstopila deca v dolgemu spredu pod vodstvom nadučitelja g. Tanzer in učitelj gđ. Prettner ter Bayer v šolo. Govorile so se lepe besede, možate besede in naposled je končala krásna veselica ta velepomenbni dan. Nova nemška šola je torej uredničena. Za nas je to velikanski uspeh! Za nasprotnike pa velikanski poraz! Živela nemška šola!

Očka in sultan Roš se je baje na dan otvoritve nemške šole v Hrastniku skrtil in točil grenke solzice, da gre vse preko njega na drevni red. Edino pijani, zločinski policaj Uršič mu je še zvest, vsi drugi ga zapuščajo, kakor zapuščajo podgane potapljačoč se barko. Svoje lepe dohodke je Rošek pri rudniku in fabriki izgubil, njegovega kamenja ne marajo več, njegovih zemelj tudi ne, niti njegovega tako „pristnega“ vina ne pije nikdo več. „Podporniki“ so se ga naveličali, „ajmohtarji“ ga ne marajo in celo Mlaker mu je ušel s par tisočaki. Vbogi Rošek, ti nisi več mogočni sultan, ti si danes le Revček Andrejček in nimaš več vpliva nego trboveljski Barovkar. Zdjaj te čaka še dvojno: v kratkem odletiš od županskega stolca in potem tudi iz deželnega zbora. Potem je vse hin, hin, hin...

V Hrastniku zdvija semtertja neki učiteljček, ki ljubi pijačo čez vse in katerega so že iz raznih gostilnih vrgli. Moži tudi ponoci kot divja zverina in dela prepir. In taki ljudje naj bi deco vzgajali?

Volitev župana v Rosveinu. 21. okt. se je vršila volitev župana in sicer je bil izvoljen dosedanji, naprednjak g. Martin Pukl; za prvega obč. svetnika je bil izvoljen g. nadučitelj F. Atzler, za drugega in tretjega pa gg. Joh. Onissch in F. Rath. Čestitamo!

Velika nesreča v Ptujju. 21. okt. se je zgodila pri delu na zadnji pogoreli Pirichovi fakriki velika nesreča. Neki zid se je podrl in padel na 9 delavcev in delavk ter vse težko ranil. Nesrečneži so: F. Poharec, 28 let star iz Zavrča; F. Majcenovič, 31 let iz Zavrča; polir A. Treu, 42 let, iz M. Udine; Joh. Bratec, 15 let, iz Podvinc; Marija Farit, 19 let, iz Kicerberga; Josefa Verlek, 16 let, iz Hajdine; Marija Selenko, 19 let, iz Kicerberga; Ana Princel, 24 let, iz Zabovcev; Ana Čeh, 22 let, iz Podvincer. Rane nesrečnežev so grozovite. Kdo je nesreče kriv, bode sodnija dognala.

Gorelo je v nedeljo v Ragoznici. Pogorelo je trgovca Postružniku poslopje in baje tudi nekaj živine. Škoda je precejšnja in je krita z zavarovalnino. Sosedu se pridno pomagali.

Kravra umorila je v Brezju pri Brežicah sina posestnika Oblaka.

Rudarske nesreče. Na Pečevniku se je razstrelila rudarju Krajncu dinamita patrona in mu je odrgalo prste leve roke. — V Lappovem rudniku pri Velenju pa se je odrgala plata premoaga in ubila rudarja Rebernika.

Živa baklja. Posestnikovi hčerki Mariji Bevc iz Žujnsma je eksplodirala petrolejska lampa. Nesrečnica je bila podobna živi baklji. Težko ranjeno so odpeljali v bolnico.

Nožl v Konjicah so se sprli kmetijski fantje. Naposled so prijeli za nože. Joh. Satter je ranil dva fanta. Neki drugi fant pa je sunil Satterja tako nesrečno, da je ta kmalu umrl.

V Laškem trgu je pogorelo skladišče gosp. Zorko z vsem shranjenim blagom. Požarna bramba je ogenj hitro pogasila. Ali škode je veliko. G. Zorko je za 4000 K zavarovan.

Odlikovanje. Cesar je odlikoval direktorja g. Jellek v Storeh z vitežkim križcem Franc-Jozefega reda. Čestitamo!

Utonila je v Mariboru v Dravi 8 letna hčerka Angela usnjarskega pomočnika Ferd. Sparovetza. Neki delavec je skočil 3 kratza nesrečnim otrokom, pa je ni mogel rešiti.

Dragonci napadli so v Mariboru delavca Anton Puchlina in ga težko ranili. Puchlin jim je preje še pivo plačeval.

Požar. 20. t. m. so se igrali v Račjem otroci z užigalici. Naстал je ogenj in je pogorelo poslopje g. Laschnitscha. Ravno tako je uničil ogenj stanovalno in gosp. poslopje g. Paul Schagavetza z pohištvom, obleko, krmo in žitjem.

O gosp. Kelcu, lončarskemu pomočniku v Ptujju, smo v 38. številki pisali, da je bil aretiran, ker je kradel. Zdjaj je sodnija dognala da ni kriv tatvine in g. Kelc se je na prostost postavil kar radi naznanimo.

Iz Koroškega.

Kaj je „Š-Mir“? Ljubljanski „Slov. Narod“ piše o temu farškemu listu dobesedno tako-le: „Pečali smo se z „Mirovim“ člankom. Takih gorostasnosti in budalosti menda sploh še nismo v nobenem slovenskem časopisu brali, kakor jih je nagromadil v tem v slabi slovensčini pisanem članku g. Valentin Podgorca, ki je na Koroškem poleg dr. Brejca glavni reprezentant najobskurnejšega klerikalizma in celotizma.“

Tako torej! Prvaški listi sami pišejo, da je „Š-Mir“ najneumnejši list, da Podgorca niti slovensčine ne zna. Hahaha! In vendar se dobi še ljudi, ki čitajo ta neumni list!

Novi prvaški list na Koroškem! Ljubljanski prvaški listi poročajo, da prične v kratkem izhajati novi list za Koroško, ki bode „narodno-napredni!“ Hmh! Stvar je ta-le: „Š-Mir“ jo je temeljito zavozil. Njegovi prejšnji najstrašnejši zagovorniki pričenjajo zdaj izprevideti, da je ta farski list le — cunjga, katere se mora sramovati tudi najbolj zagriženi slovenski prvak. In zato bodo ustanovili novi list, ki bode izhajal v Kranju (!) To zadnje nam je dokaz, da bode ta novi list ravnotako grdn lagal in obrekoval, kakor „Š-Mir“! Kajti drugače bi se moral kot koroški list vendar na Koroškem tiskati. Ali prvaki vseh strank se bojijo — celovške sodnije in zato ostanejo raje na Kranjskem. Opozarjamo že danes svoje čitatelje, naj se ne pustijo zapeljati, da bi sedli na limanice tega novega lista. Za nas resnično napredne ljudi so vsi prvaški listi ednako nevarni. Kajti vsi hujskajo, vsi širijo sovraštvo proti Nemcem, vsi skušajo razbiti dobro razmerje, ki je vladalo doslej med nemškimi in slovenskimi Korošci. Edino naš „Štajerc“ je stal, stoji in bode stal na stališču, da s p a d a K o r o š k a — K o r o š c e m in da je gospodarsko delo več kot vsa politika!

Orglar Grafenauer na delu. Nikar ne mialite, da se šalimo. Z najresnejšim obrazom od sveta povemo: orglar in državni poslanec Grafenauer dela! Resnično, — on dela! Pa ne dela samo orgle in ne strelja samo kozle, — on dela tudi „za narod“... Evo dokaz: Predpreteklo nedeljo je pripeljal orglar in poslanec Grafenauer celo čredo svojih pobožnih ovc na Sveto goro pri Gorici! Drugi poslanci prirerajo podučne shode, študirajo gospodarska vprašanja, se zanimajo za razne stvari in se pripravljajo za svoj poslaniški posel. Orglar Grafenauer pa si misli: to je vse figa! — in hajd gre raje z lahkomišelnimi terci-jalkami v hlačah in kiklji na božji pot. Hm, — ali ni to „delo“? Mi bi vladi nasvetovali da podvoji Grafenauerju poslaniško plačo, ker moč tako pridno za svoje volilce „dela“. Korošcem pa čestitamo: vse bode zdaj dosegli, kar jim srce želi, — med in mleko bode teklo po Koroški, — kajti vrlj Grafenauer, orglar in poslanec, je bil na božji poti...

Požar. Dne 17. okt. ob 5. uri popoldne je požrl plamen gospod. poslopje Gradiča v Svetni Vasi, (posestvo gospoda Forlatti). Škode je nad 10000 kron. Ob tej priliki se je stara mamka Sifterjeva tako prestrašila, da je takoj umrla.

Nogo odrezati so morali v bolnišnici naših ljenih bratov v Gradecu proštu Matiji Rand iz Doberlevasi.

Lepi plodovi. G. Sorgo v Celovcu je pe delal zelo okusni krompir, od katerega tehtajo nekateri kosi skoraj 2 kil. Tudi je pridela jedilno bučo, ki tehtala celih 79 kil. Pač sreča!

Utonil je v Zilici upravnik g. Karl Janetschek. Padel je na mestu v Zilico, kjer sta za dva osebi utonili. Pokojnik je bil naprednjak in priljubljen tudi kot pisatelj. N. p. v m.!

Električno železnico bodejo zgradili na Au-bihl v Celovcu.

Nevihta. 18. okt. se je zgodila v Sp. Dravo gradu grozovita nevihta. Bliskalo se je kakor iz dolgo ne. Drava in Meža sta grozno narasli in iz gora je voda divje priplovila. Škoda je zelo velika.

Pod oralo. Kmetu Kienzl iz Oberauerlinga so se splašili voli in ga potegnili pod oralo. Nesrečnež je takoj izdihnil.

Vlak je vrgel ob tla železničarja Weber v Št. Vidu na Glani. Mož je težko ranjen.

Ustrelil se je urar Rudholzer iz Celovca. Vzrok samomora je neznan.

Bestije. Hlapci v Sv. Stefanu pri Frežah so pretepli svojega tovariša Hollersberger in ga težko ranili. V krvave rane so mu potem še soli natrosili. Nesrečnež je umrl.

Vlak raztrgal se je med štacijo Novitrg in Št. Lamprecht. Nekaj voz je skočilo iz tira, druga nesreče pa ni bilo.

Stroj za rezanje krme je nevarno na roki ranil L. Wisterniga v Št. Vidu na Glani.

Pod vlak se je vrgel blizu Št. Vida delavec Winter. Bal se je kazni zaradi nekega zločina.

Strela je udarila 17. okt. v gospodarsko poslopje grofa Thurna v Koprivni. Ubila je 1 kravo, 1 brejo telico, 3 teleta in 7 koz. Poslopje je ostalo nepoškodovano. Istočasno je udarila strela v posestvo Neesbauer; gospodarsko poslopje s krmo je popolnoma pogorelo.

Pogorela so poslopja posestnikov Ploner in Gratzter v Weidenbergu.

Po svetu.

Kolera vlada na Ruskem in se grozovito razširja. Od 16. julija do 15. oktobra tega leta je obolelo na Ruskem čez 8.000 oseb na kolero. Umrlo jih je pa 3.995 oseb.

Železniška nesreča. V postaji Sosnovice je trčil osebni na tovorni vlak. Doslej so dobili 18 mrtvih.

Listnica uredništva in upravnništva.

Kaplan Rabuza, st. Jakob: Sprejeli smo Vase pismo, v katerem trkate na našo „lojalnost“. Iz pisma izprevidimo, da ste se pobjeslali in da sami vidite, da s § 19 ničesar ne dosežete. Danes nimamo prostora, da bi se pečali s tem pismom. Ali prihodite! Ali kadar človek prosi, mora biti bolj ponižen, kakor Vi. Pozdrav, dragi g. kaplan! — Sotladol: Hvala! Vse porabljeno. Naznanjeni dopis o Gom. pa nismo dobili! Pozdrav! — Fiume: Živeli fantje! Le delajte pogumno naprej. Pozdrav! — Štev. 11503 (Banovajarugo): Plačano imate do 1. 2. 1909. — M. Kambič (Hamborn): Plačano do 1. 1. 1908. — Ratschendorf: Za 1 koledar s poštnino 70 vin. —

Loterijske številke.

Gradec, dne 19. oktober: 90, 19, 67, 21, 27.
Trst, dne 12. oktober: 17, 13, 18, 30, 87.

Promet razpošiljalne trgovine zahteva aparat, o katerega velikosti nima navadni človek niti pojma. Pomisliti je na tisoče in zopet tisoče komadov blaga, ki morajo biti naloženi, da se kupcem pravočasno ugod. Marsikatero blago ima zopet razne vrste po velikosti, barvi in muštru. Vsak posamezni komad vsake vrste blaga mora biti posebej numeriran, registriran, pri prodaji fakturiran in izbrisan iz skladiščnih registrov. Numeriranje gre v milijone in tako se lahko predstavljamo, koliko oseb in koliko delavske moči je v tej zalogi potrebno. Razpošiljalna hiša Hanns Konrad vslužbuje zdaj 200 oseb; o njih delu najdemo lepe članke v letnikih 1907 in 1908. Hanns Konradovega kolektarja, katerega dobijo vsi kupci te firme zastoj in poštnina prosto.